

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY IX - SEGONA EPOCA

GENER - FEBRER DE 1927 :: N.º 45

SUMARI:

TEXT: Excursionisme i Atletisme.—Cicle de conferències 1926-27: Marià Solà, Octavi Saltor, Lluís Estasen, Mossèn Josep Palomer, Dr. Angel Sallent.—La nostra visita a Tossa de Mar, per *Jaume Torres*.—Tossa, per *Josep-Maria Arola*.—Notes d'Arxiu, per *R. de la G.*—Altres vuit dies al Pireneu - II Ascensió al Gran Colomés i al Gran Peguera, per *I. Suana i Picanyol*.—Crònica.—Fulla d'Excursions per a febrer i març.

GRAVATS: TOSSA - Formosa vista de cara al mar, Fot. *Altayó*.—Una de les torres de defensa.—Les barques al fons d'una cala.—Recó quiet de Vila Vella, Fot. *Reig*.—Mosàic romà, Fot. *Arola*.—PIRENEU - Estanys de Capdella i Montseny de Pallars, des del Gran Peguera.—Panoràmica des del Gran Colomés.—Estany de Sant Maurici, Fots. *Suana*

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SANT ANTONI, 64

EXCURSIONISTES!!

ARTICLES PER A EXCURSIONISME

SECCIONS BATERIA CUINA. - CRISTALLERIA. - LOSA. - PORCELANA. - HIGIENE. - CALEFACCIÓ. - GAVINETERIA. - CUBERTS ALPACA. - OBJECTES REGAL

LA COCINA MODERNA. - "SIMARRO"

FONT-VELLA, NÚM. 65.

PRESENTANT EL REBUT DE SOCI, DESCOMPTE DEL 10 PER 100

TALLER DE LLAUNERIA
DE

PERE PÉRE

Reparació i construcció en els articles del ram. :- Col·locació d'aigua, gas i electricitat. :- Vidres de totes classes.

RAPIDÉS I ECONOMIA

UNIÓ, 32. :- TERRASSA

INSTAL·LACIONS COMPLETES
DE VIDRES I CRISTALLS PLANS

PREUS ECONÒMICS

Huc Joan Bassiner

Successor de Joan B. Rovira

Sant Jaume, 35.- Tel. 6560. - Terrassa

JOSEP VALL

SUCCESSOR DE S. CABRÉ

FÀBRICA DE TUBS DE PAPER
DE TOTES MENES

València, 182.-Teléf. G. 2469.-BARCELONA

REPRESENTANT A TERRASSA:

J. MACH GUTSENS

TELÉFON, 6010

A CAN REBENTA SABATERS

Calçat de totes classes. - Preus econòmics. - Especialitat en calçat d'esport i excursionista

CARRER CREMAT, NÚM. 19

Ramon Morral

Constructor de claus de totes classes; especialitat per a diables i estricadors i d'excursionista.

Topete, núm, 61. - Telèfon, 6265

TERRASSA

MOBLES
DE LUXO
Y TAPIS
SERIA:

FUSTE
RIAMPA
BRICAB
SERRAR

Despatx:
Sant Pere, 40

Tallers:
Galileo

*Si per les instal·lacions
voleu estar ben servit,
aneu a la casa VILA ENRIC.*

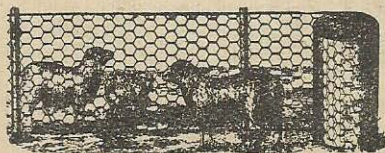
CREU GRAN, 69. - TELÈFON 6335

TERRASSA

CEDACERIA I ARTICLES DE FILFERRO
REIXATS I TELES METÀL·LIQUES

FREDERIC SETÓ

Topete, 94. - Telèf. 6431. - Terrassa

*Automòbils, Camions, Carros, Caixes
per a caudals i Mobles esmaltats*

Albert Gutiérrez

PINTOR DE CARRUATGES

Taller: Carretera de Martorell, 6 i 8. -- Domicili particular: Carretera
de Martorell, 36. - - Telèfon, 6454. - - TERRASSA

FORN DE
PERE ESQUIUS

*Pa "tostado" per a vegetarians i
trofòlegs, destrinitzat, blanc o negre
a 1'25 ptes. quilo*

oooooooo

Ctra. Moncada (xamfrà Vallparadis)
TERRASSA

**HERMENEGILD
QUINTANA**

TOCINERIA I QUEVIURES

*Auto-òmnibus per a excursions
per a tot Catalunya*

SANT ANTONI, 45. - TERRASSA

Ferreteria i Quincalleria

Vda. de Ramon Argemí

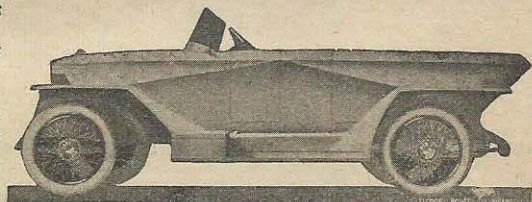
Articles d'excursió per a la minestra

Dipòsit de les pintures esmalt

SAPOLIN

oooooooo

Font-vella, 45.-Telèf. 5855.-Terrassa

Casa Recader

Merceria i Novetats

VDA. MARINELLO

Creu Gran, 38

*Recomanem als socis del Centre i als llegidors de l'«Arxiu»
que efectuïn llurs compres als nostres anunciants*

ASSEGURANCES CAPELLA

V I D A
INCENDIS
ACCIDENTS
MARÍTIMS
FURT, ETC.

ST. LEOPOLD, 98

TELÈFON, 5709

M. ABAD I RIBERA

PUES I LLIÇOS PER A TEIXITS. - EXTENS ASSOR-
TIT EN PUES DE LLOGUER. - FILFERROS DE TOTES
CLASSES. - LAMINACIÓ EN FRET DE CÈRCOLS
PER A EMBALATGES, I ALTRES INDÚSTRIES

TOPETE, NÚM. 1

TELÈFON, 5774

ARXIV

DEL CENTRE
EXCURSIONISTA
DE TERRASSA

ANY IX

Segona època

GENYER-FEBRER 1927

NÚM. 45

Excursionisme i Atletisme

AL llegir la memòria del curs passat el nostre Secretari va fer un cordial elogi de la tasca desenrotllada per la Secció d'Atletisme. Això vol dir la profunda simpatia amb què els directius del Centre veuen l'empenta donada a la pràctica d'aquest clàssic deport des de casa nostra.

No en va els cap-davanters de la Secció hi posen llur esforç, no és en va que distreuen alguns diumenges a l'excursionisme, dedicant-los a entrenaments i lluites novílissimes.

L'atletisme disciplinador del cos, saturador de l'esperit, els posarà en millors condicions per a escalar les serres i els alleugerirà per a travessar els lluminosos plans.

En el nostre Centre, que no és tot d'homes d'estudi, sinó bona part de joves qui cerquen en la naturalesa un esbargiment corporal i esperitual, pot conviure perfectament l'atletisme al costat de la idea primordial que és l'excursionisme.

Ambdós van a un mateix fi de regeneració. Diríem que es completen car no sabríem comprendre als nostres companys qui no fossin forts o no estessin preparats per fer determinades ascensions, soportar llargues caminades, o no tinguessen trempat l'esperit per fruir les belleses de la natura.

Per això fem vots per la llarga convivència entre nosaltres de les dues nobles activitats.

Cicle de Conferències 1926-27

EL dia 5 de novembre encetà aquest cicle l'apreciat amic En Marian Solà, explicant «*Impressions d'un viatge a Edinburg, Londres i París*», que fou una vetllada altament interessant, tant per les nombroses vistes panoràmiques, monuments, edificis, etc., mostrats en projecció i relatats amb amenitat característica, com per la fàcil i adequada expressió del conferenciant.

L'amic Solà anà explicant les seves impressions i anècdotes de viatge; feu ressaltar la bellesa d'Edinburg, la capital d'Escòcia, ciutat industrial; la majestat de Londres, capital de l'Imperi anglès, i la gràcia de París, amb llurs edificis més importants, monuments notables, joies arqueològiques i històriques, satisfent amb escreix la curiositat de l'auditori que l'escollà amb atenció.

* * *

El dia 27 del passat novembre el sensible poeta N'Octavi Saltor dissertà bellíssimament sobre el tema «*La suggestió del nostre cançoner*». Amb paraules clares i atractives, amb dicció fàcil i competent ens parlà de la enorme valor poètica i emotiva de la poesia popular catalana, d'aquest riquíssim esplet d'antigues cançons anònimes que, si són òptimament formoses en llurs melodies musicals, són igualment belles en la lletra que porten.

Donà una visió complerta del cançoner des de les fines cantades dels temps de plenitud, fins a la decadència, el castellanisme i el vallfogonisme, les de la renaixença i les de l'actualitat, fent atinades comparances i reflexions sobre llur esperit.

En recitar-ne alguns fragments en féu ressaltar la vàlua poètica, amb una traça i un talent magistrals. Parlà de les corrandes, aquells versets minúsculs que són com guspires de llum i picardia, epígrames alats i xops de fina emoció que els poetes erudits d'ara poden difícilment igualar. Ens mostrà com de una bella corrandia popular un alt poeta contemporani en bastí una llarga poesia, cap de les estrofes de la qual supera la quarteta popular; amb penes i treballs arriben a agafar-ne un lleu reflexe.

Recità la solemne poesia «Els estudiants de Tolosa», demostrant

nos com difícilment un poeta actual podria dir tan bellament i dramàtica, la tràgica anècdota que descapdella aquell poema popular.

I esmentà encara els goigs, llegint-ne algun exemplar modèlic. I finalitzà parlant-nos de les auques de rodolins, d'un sabor tan autòcton i jovial, enaltint als poetes contemporanis que no s'han donat de menys de agafar aquest genre que sembla pueril i fer-ne coses modernes i refinades; fent-nos gaudir la divertida auca satírica que sobre el gran arquitecte Gaudí feu el poeta Josep Carner, i una altra que Joaquim Ruyra compongué sobre les esplendors de Blanes.

* * *

El bregat alpinista En Lluís Estasen ens parlà la vetlla del 3 de desembre darrer de les trifulgues, gaudis i angúnies passades en l'escalament dels cims alpins *«Els Escriptors i La Meije»*.

Interessant i delectable fou la impressionant descripció dels diversos episodis, dificultats i victòries que reporta ja de natural tot escalament als grans cims muntanyesos, i més aquests pics i arestes gairebé inaccessibles que solament pot reeixir-se en la ascensió una o dues vegades durant el cor del estiu, per tal que no sols cal un dia seré sinó que és necessari que abans hagi fet bo durant cinc o sis dies, altrament les empastifades de gel damunt les roques fan impossible tot intent.

I acabà d'entusiasmar-nos mostrant-nos una esplèndida col·lecció de projeccions que ens feren fruir d'aquells panorames inversemblants de tan grandiosos; d'aquelles imponents serres alpines clapejades de congestes i encrostiçades de glaciers enormes, d'una pila de metres de gruix que fan pensar en les afraus dantesques dibuixades pel fantàstic Gustau Doré.

Ens anà describint els passos més arriscats i els caires més perillosos, amb un estil jovial salpebrat d'anècdotes i acudits humorístics, talment com si es tractés d'una excursioneta de diumenge pels encontorns de la ciutat.

El prestigi que dintre l'alpinisme català frueix En Lluís Estasen, en aquest escalament alpi no féu més que engrandir-se formidablement.

* * *

La vetlla del divendres 17 de desembre l'erudit historiador de Poblet Mossèn Josep Palomer desenrotllà el tema *«De la espiritualitat i de la grandesa de Poblet»*.

Fou una conferència sense projeccions, que altrament ningú no trobà a mancar, tanta fou la sàvia documentació i alta erudició d'aquest investigador de documents pobletans, les quals dots ha demostrat esplèndidament en la sèrie d'articles sobre el monestir nacional apareguts en «*La Veu de Catalunya*», i que acabà de palesar en aquesta conferència.

Parlà del moviment espiritual de l'excels monestir que culminà en puixança en els segles XIII i XIV, quan els reis de niçaga catalana l'omplien de donacions i privilegis, tot reconeixent i acatant l'autoritat d'aquells grans abats que més d'una vegada havien fet acotar testes sobiranes sota llur catilinària esmenadora d'errors i febleses humanes. Esmentà com fins ara s'havia remarcat la importància de Poblet, principalment en quan al caire artístic i arqueològic, deixant una mica de banda els mil matisos del caire espiritual, dels quals el monestir era riquíssim, esmentant de passada que l'obra més antiga del cenobi, o sien les parts romàniques i gòtiques foren ideades, planejades i executades pels mateixos monjos, que anònimament obraren aquelles filigranes d'arquitectura i escultura, puix fins molt tard, en començar la decadència no entraren al monestir arquitectes i escultors.

Enumerà després els reis, prínceps i preclars varons que dormien l'etern son sota les voltes de l'església estotjats entre fastuositats d'alabastre i riquesa d'ornaments. I anotà les virtuts, bondats o defectes de cada personatge.

Molts—va dir—han anomenat Poblet, l'Escorial de Catalunya, i això és equivocat; més aviat l'Escorial podria nomenar-se el Poblet de Castella, puix documents irrefutables proven que Felip II al idear i construir l'Escorial s'inspirà en el Monestir de Poblet.

I acabà amb el record d'unes paraules imprecatories de Bossuet, el gran orador sagrat francès, dites a l'omnipotent rei Lluís XIV en ocasió del traspàs de la seva primera esposa, recordant-li que tot mor i tot s'enruna per alt que estigui situat: moren els reis i les dinasties més poderoses, cauen les nacions més altives i els imperis més extensos, s'esmicolen els més grans i més excelsos monuments, ja sia pel pas dels segles, per deixadesa dels homes o per obra de les revolucions. Així Poblet que començà a decaure en finir-se la dinastia dels reis catalans aragonesos, morí a primeries del segle passat pel ferment de la llavor que escampà la revolució francesa.

* * *

La anunciada conferència del savi Doctor Angel Sallent tingué lloc el dia 14 de gener desenrotllant prolíficament i amb una erudició meravellosa el tema «*Les beceroles*».

Començà recordant la dita dels romans: «Totes les coses venen de Júpiter» la qual equival a la cristiana «Tot ve de Deu». La paraula *beceroles* segons ell ve de *breçol*, en el significat de començ de la vida humana, per tal com les beceroles són el principi i fonament de tota cultura. Examinà la etimologia de la paraula *alfabet* composta per les dues lletres del abecedari grec Alfa i Beta. Remarcà com totes les lletres tenen per si soles un significat simbòlic i esmentà les peculiaritats i característiques de cada una, des del seu origen fins als temps moderns i llur empleu en varis idiomes, inclús en la llengua catalana. Amaní el seu parlament amb observacions agudament erudites i gracioses, i finalitzà en ésser a la lletra G perquè s'havia fet tard i el tema era extensíssim. Digué, per acabar, que així com els romans demanaven «panem e circencis» els homes moderns haurien de demanar i tenir «pa i catecisme».

La nostra visita a Tossa de Mar

CONEIXIEM altres indrets de la formosa Costa Brava d'ençà i d'enllà d'aqueixa xamosa vila però d'ella precisament, per casualitat sempre altres preferències ens en havien apartat. Enguany a la primera diada disponible, resolguèrem acabar aqueix oblit que'ns avergonyia.

Sempre és interessant reveure la sortida del sol des de les finestretes del tren que a gran velocitat corre amunt de la Costa llevantina. La carretera des de Lloret atravesca bells indrets entre boscos de surers, masies i hortes i a voltes a dalt d'algún collet ovràvem una bona extesa de la Mediterrània, quieta i argentada. Les primeres siluetes de runes ens donen a comprendre que prompte arribarem a la bella Tossa i mentres comentem la seva situació admirable en tots conceptes, veiem com bona part de llur ampla platja està coberta de llargues xarxes, que

asseca un roent sol de juliol, sovint puntejades per ennegrits parassols on, tot adobassant-les, s'hi amaguen les dones familiars dels pescadors. També s'hi ovira una espessada extraordinària de barques que demostra quins són els principals quefers d'aquells vilatans.

Tot cercant on esmorçar, ens trobarem dalt del puig del Far havent admirat de passada part de les muralles i les runes de l'església. De retorn a la platja i amb tot i que s'havia girat quelcom de tràngol, determinarem bogar cap a les coves del Bergantí i del Colomar d'una relativa grandària. Als volts de migdia, a més de l'acostumat bany de sol, ens capbussarem a la mar onejant. La tarda l'esmerçarem per les rodalíes del poble, intentant quasi sempre inútilment descobrir els punts artístics per a nostre company aficionat fotògraf qui treballava i és de mal contentar.

Per el proper portal entrarem a Vila Vella a conèixer aquella joia, quan el sol ja anava cap a la posta. Fou una visita breu però inoblidable. Entre aquells murs, torres i runes s'ha de tenir molt poc refinada la sensibilitat perquè a hom no li vingui a la ment en complerta barreja, visions de batalles, senyors feudals, vassalls, pirates i foscors medievals. És agradable l'ambient de netedat que's respira i més amb l'aire tant perfumat per les flors innombrables que cuiden els actuals moradors.

Hora foscant estàvem de retorn a «Cala Menuda» on teníem plantada nostra tenda al costat mateix de les dels simpàtics escalencs que amb les seves famílies hi passen la temporada estiuenca. I veus-aquí altre aventatge de les acampades: la igualtat i el veinatge contribuïren a fer fàcilment desaparèixer la natural reserva que, tan a marina com a muntanya, la gent demostra, i amb raó, als rodamons de motxil·la, quan són desconeguts. Assentats a la sorra poc a poc la rodona s'anà aixemplant i el mateix els patrons, que els moços, que les xicotes de cutis recremat pels elements, ens contaven amb una franquesa admirable, llurs alegries, penes i preocupacions, mentres nosaltres els corresponíem d'igual forma. L'impressió principal que traguérem d'aquella assentada, fou, com sempre, llur en general major i més ben entesa llibertat sobre els qui vivim a ciutat o nuclis industrials.

Després de sopar ens allargassàvem—sols per poques hores—embolcallats per les salabror del pèlag que aprop rondinejava molt suament, com a posta per deixar-nos sentir el dolç musiqueix d'uns tarda-

ners rossinyols. Tot esperant la son, ens envaïa involuntàriament una certa enveja envers nostres nous amics ja que de bona gana cada anyada acceptariem els fatigs de la seva professió i encar ho considerariem un estiuieig a més de deliciós, digne.

A trenc d'alba següent, estiguérem a l'aiguait ja que el pressentíem sublim en mig d'aquells marlets que encar dintre les tenebres prenien aspectes estranys. I efectivament, com que l'atmosfera era neta i transparent, fou la visió d'una successiva riquesa de coloracions comparable a les més belles que ja haguéssim viscut.

Férem via cap a Santa Cristina per l'ampla esquena del mar que un fi oreig feia calmosa, amb un bot armat de quatre remes, i per a conèixer de forma ideal els penyalars, cales i pregoneses d'aquell troç de costa. Després d'un parell d'hores de batre l'ona intensament i a mitges—com a bons companys—amb els dos mariners—de típics sobrenoms—que'ns acompanyaren, arribàrem a la per nosaltres familiar platja de l'hermita lloretana, i havent vist com a cosa extraordinària i sols per breus moments, una gran ramada d'ocells que desapareixia per l'horitzó marítim. De quina espècie eren aquells emigrants?

Al vespre del mateix dia estàvem de retorn a nostres llars per a celebrar, quan menys, les acaballes de la festamajor.

JAUME TORRES.

TOSSA

TOSSA, com tots ja coneixem, és una de les viles més belles i pintoresques de la nostra Costa Brava, de bonics paisatges tan en la part de llevant que la banya el Mediterrà i on s'hi destaquen diferents llocs formosos entre les seves joliues platges, puntes i cales i roquissers, com la part de Ponent que la volten grans boscos de pins i alzines, sureres en sa majoria.

En el promontori hi han les muralles i ruïnes de la seva molt coneguda Vila Vella, que li donen típic aspecte de població migeval o del segle XIV, tenint en un replà les ruïnes de l'antiga església, diverses cases amb portals adovellats i gòtics finestrals. Entre les seves ruïnes

cal mentar les parets que servien de cementiri en l'Edat Mitjana, que encara existeixen, aixís com també la Creu de Terme, que avui es troba en el cementiri actual. Les muralles que encara estan en bastant bon estat avui dia, daten d'abans del segle XII, totes elles dotades d'altres i fermes torres, d'entre les quals sobresurten la d'En Joanàs, la de les Hores i la del Codolar. Veritable defensa en aquells temps, tenint en compte els mitjans de combat de què es disposava, puix són de gran gruixària i bona situació.

Tossa, ultra lo dit posseeix una Vila Romana que es troba situada en el lloc conegut pels Ametllers, descoberta pel seu benemèrit metge N'Ignasi Melé, arqueòleg i home de gran zel, que a costa de molts sacrificis ha pogut veurer realitzada la seva obra. Amb motiu d'aital troballa la major part de les entitats excursionistes de Catalunya li tribu-taren en senyal de reconeixença, un homenatge el passat 3 d'octubre.

Entre les troballes, a més de les parets que malgrat els segles trans-correguts es troben en bon estat, cal nomenar bonics mosaics de bon estat de conservació, en un dels quals s'hi llegeix la següent inscripció llatina.

SALVO
VITALE FELIX TURISSA

i més avall:

EX OF
FICINA FELICES

El nom *Turissa*, segons diu el senyor Melé en una memòria de la vila de Tossa, pot ésser l'origen dels que han vingut després *Turssia*, *Tursia*, *Tursa*, *Torsa* fins arribar a l'actual Tossa. Segueixen a les troballes: ceràmica, marbres, vidres, ferros i monedes.

En conjunt que Tossa és un lloc ideal, prou ho venen confirmant les moltes afluències de gent principalment durant els bons temps de primavera i estiu, car a més del consol que un hom troba en les seves fresques aigües i sanitosos aires en els jorns calorosos, té la Vila Vella de gran interès i per últim la Vila Romana, gràcies als treballs del senyor Melé que debem tots agrair de bon cor.

JOSEP-MARIA AROLA.

NOTES D'ARXIU

«Tinch Rebut dels Obrés y Rafidos de la Parroquia de Sant Pera part forana de Terrassa per mans del Sr. Prior Don Joan Jaume Fabregas la quantitat de dosentas setsa lliures tretse sous y quatre dinés. Dich 216 ll. 13 s. 4., Són per la primera paga del Retaule major de la dita Parroquia y per fer aixís afirmo a 21 de Agost de 1781.— Nicolau Trabé, Escultor.»

Hom suposa que aquest retaule és el que va haver-hi al Altar Major de l'Església de Sant Pere, fins que va ésser substituït per l'actual que va beneir-se el dia 28 d'abril del any 1918, i és obra del arquitecte gironí Massó.

R. DE LA G.

Altres vuit dies al Pireneu

De la Vall d'Aran a Ribagorça i Pallars

II

Ascensió al Gran Colomés (2930 m.)

i al Gran Peguera (2982 ms alt.)

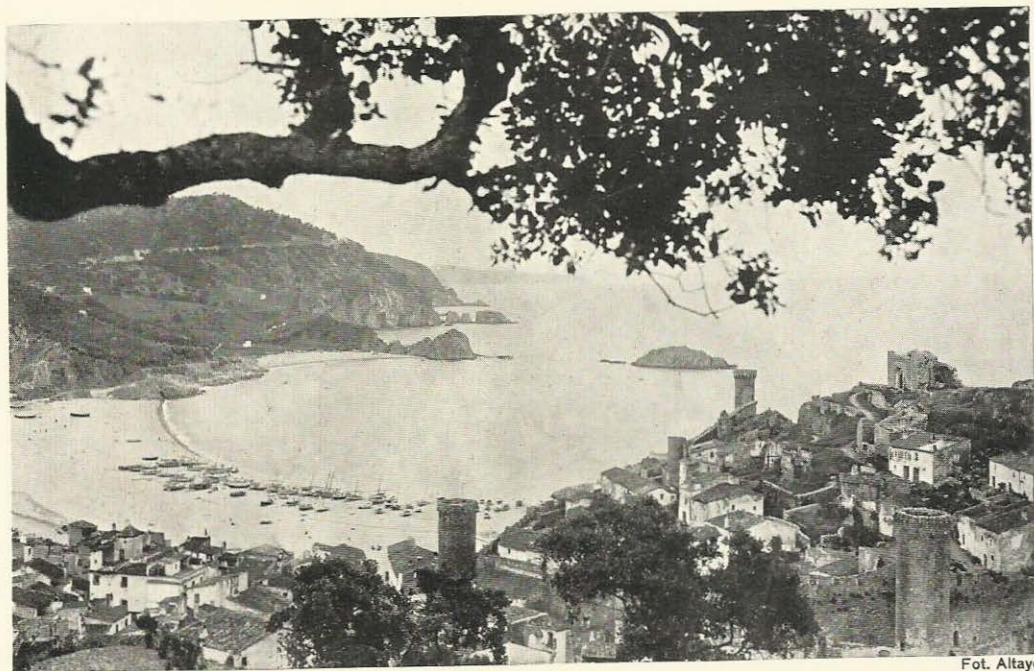
DAVALLAREM pel corriol que seguint el curs del riu per la part esquerra, mena al Balneari de Caldes de Bohí. En les descarnades vessants la vegetació grossa no hi és escassa ni abundant, hi ha tots els arbres que poden arrelar-se en aquell terreny abrupte i esgalabrat. L'estany de Cavallers al bell mig de la vall, mirat des del cap inferior del planell on havem acampat, sembla a tocar i hom creuria que el travessaria d'un cop de pedra; a mida, però, que es davalla la perspectiva es va fent més real i les distàncies s'allunyen. A quarts de cinc arribarem, al dit Balneari, ben conegut per la excel·lència i abundor d'agües tèrmiques i mineralitzades d'excel·lents propietats curatives. Vàrem aprofitat uns breus moments per descansar, comprovar

la hora del nostre rellotge i prest continuàrem nostra ruta embolcallats amb els capots, doncs s'havia posat a ploure. Els nombrosos concorrents d'aquell establiment no varen sapiguer d'estar-se de demostrar llur sorpresa envers la nostra decissió de volguer continuar el camí, sota aquella molestosa pluja i més encara quan els hi diguérem que teniem intenció de plantar campament a la vall de Sant Nicolau, aquella mateixa tarda. El fins allavors migrat corriol esdevingué un ample camí, trist i monòton per culpa de la pluja que anava caient; ben prompte s'arriba al indret on desaigua en el Noguera de Tor, la ribera Sant Nicolau i allavors seguirem pel camí que suaument s'enfila per aquella vall. Mitja horeta en amunt, encara plovia i la claror del dia anava finint; escollírem aviat un planell a la dreta del camí i allí férem punt per aquell dia.

Dia 19 d'agost.—Dia de passejada i descans. Explèndita ruta per la vall de Sant Nicolau no tant formosíssima com ens havien ponderat, ni tant poc interessant perquè no es mereixi que hi dediquem una jornada. En el cor pregon de la vall s'hi amaga la joia més formosa que l'engalana: El pla d'Aigües-tortes. Com el mateix nom ho indica, es un planell on el riu serpenteja capriciosament; la vegetació hi és exuberant i una catifa avellutada s'estén per tot el pla, besant les aigües claríssimes que s'escorren tranquilament.

També són força interessants la cascata anterior a l'estany Llebreia i l'estany Llong, al bell mig de la vall i amagat per la boscúria que pobla la vessant esquerra.

Alleugerits de roba, tant com ens era permès, sota el sol xafogós, seguirem la llarga ribera fins a l'estany Redó, on varem arribar-hi a primeres hores de la tarda. L'estany Redó, (2200 ms. alt.), es troba mitja hora més amunt del Llong i a ell afluïxen les aigües que s'escorren per la vessant S. E. del maciu del Gran Colomés, situat aquest en la carena general pirenenca i fronterera de l'Aran amb Ribagorça. Tanquen l'estany per sos extrems superiors, altes parets encinglerades; no molt lluny, a la dreta, hi ha la pleta dels Gabatxos (alt. 2350 m.) per quins environs hi pasturava nombrosa ramada de bestiar de llana. Llest el campament, ben aprop de l'estany, varem orientar-nos per l'itinerari de l'endemà i la resta de la tarda fou dedicada a la pràctica,

Fot. Altayó.

TOSSA - Formosa vista de cara al mar

Fot. Reig

TOSSA - Una de les torres de defensa

TOSSA - Les barques al fons d'una cala

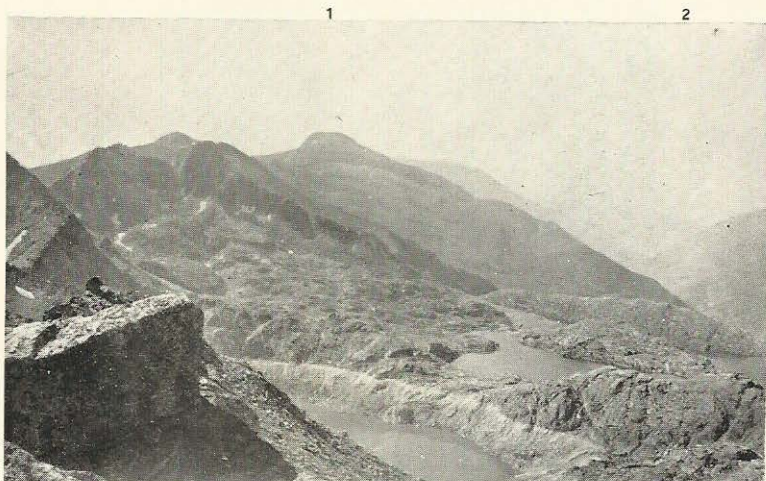
Fots. Reig.

TOSSA - Recó quiet de la Vila Vella

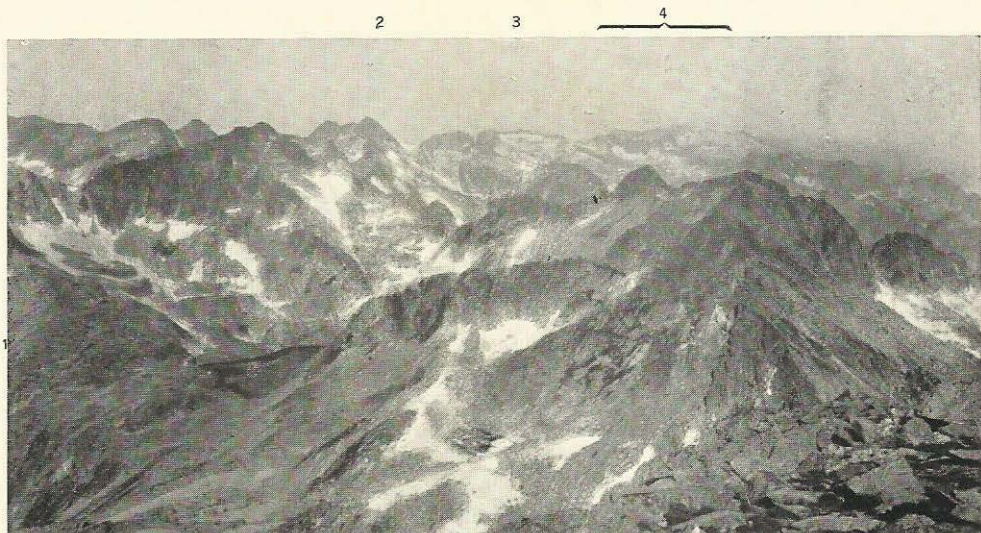
Fot. Arola.

TOSSA - Mosàic romà,

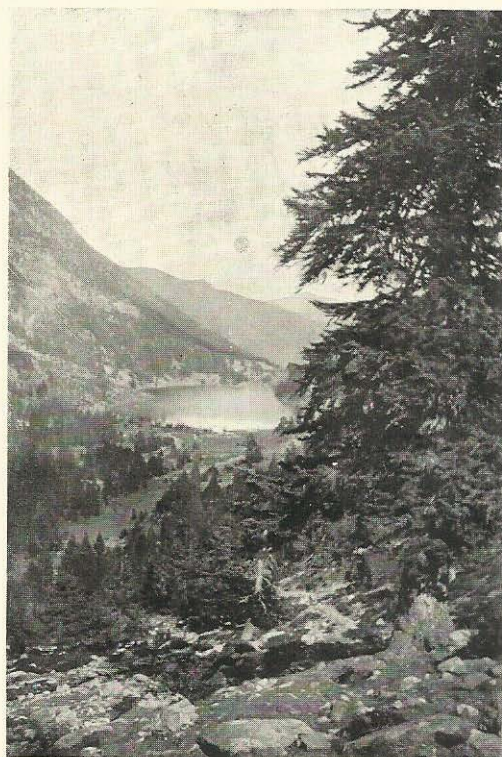

Fot. Suana.

PIRENEU - Estanys de Capdella i Montseny de Pallars (1), des del Gran Peguera.
(2) Vall del Flamisell

PIRENEU - Panoràmica des del Gran Colomés: (1) Vessant de Ribagorça, (2) Como-los-Pales. (3) Como-lo-forno i Biciberri S., (4) Maladeta, (5) Vessant d'Aran

Fots. Suñer.

PIRENEU - Estany de Sant Maurici des del camí del Portarró d'Espot

sense mica de sort, de la divertida (!) pesca amb ham (sense canyal); si bé fruit al·tra volta de deleitoses ablucions d'aigua i bany de sol.

Dia 20.—Un volta esmorsats i arreglats els trastos que havíem determinat emportar-nos foren dos quarts de cinc. Estava serè, sereníssim; un aïret suau i fi encomanava desig de trespasar depressa. La costa encara que ferma i dura, fou guanyada ràpidament; aviat, més aviat del que creïem, arribàrem al planell damunt les parets esmentades, i davant nostre es presentava amb una gran senzillesa i claretat l'itinerari fins al mateix cim de Colomés. Cal anar travessant grans tarterars i enfil·lar ara per una pendent aplebada, ara per les congestes abundants, sempre de cara al cim. L'aresta E. del Gran Colomés i la vessant S. E. (Ribagorça) aixís com també les vessants Aranese, són estimbades i de difícil accés, en canvi el contrafort S. que s'endinsa per l'alta coma que muntàvem, presenta un collet fàcil, des d'on a tota cresta sense gaire esforç es guanya el cim. A les set ja hi érem. I de les set fins a quarts de nou, fruit d'aquella visió única d'estanys que com laberíntica estelada s'estenen d'ací i d'allà, per tots indrets. Mentres, pacient, el meu company, conta i reconta els estanys—em penso una quarentena—jo passava el temps atrafegat amb l'aparell fotogràfic, amb pretensions de endur-me'n a terra baixa una petita mostra de la inesborrable visió d'aquell matí. El cercle lacustre de Colomés, que s'estén dessota mateix, per la v. aranesa presenta el més bell cop de vista; no menys interessants són, però les vistes envers les llunyanies. Des de la Maladeta ençà, fins a les muntanyes que es perdien enllà de l'horitzó, poguérem anar endevinant amb l'ajuda de les cartes Schrader, la del malaguanyat Juli Soler i els croquis de la Soubiron, tots els cims, riberes i estanys: bella i entretinguda tasca que ens feia passar el temps ràpidament. Tampoc trobàrem en aquell cim, el registre del C. Excursionista de C., únicament un pot de llauna on hi nadàven unes tarjes dels germans francesos Galan i altre que fou impossible llegir; aixugàrem i posàrem la llauna en millors condicions, deixant-hi també la nostra tarja. Si bé era dejorn, fou necessari pensar en deixar aquell cim, perquè la ruta a seguir, per aquella jornada, era bon xic llarga. I pel camí d'ascensió retornàrem a l'estany on teníem el campament.

A les dues carregàrem el bagatge i férem via camí del Portarró d'Espot tot contemplant les parets encinglerades i arestes temptadores

del pic de Subenulls i Punes de Lló, que tanquen la vall de Sant Nicolau per la vessant oposada que muntàvem. El Portarró d'Espot és una collada (alt. 2446 m.) de bon accés i oberta en la carena, que separa el Pallars de la Ribagorça; des d'allí el camí davalla tot revoltant per la pendent agleuada i aviat s'endinsa per la boscúria des d'on es comença a fruir de magnífica visió vers la vall i estany de Sant Maurici. Fèiem conversa, tot davallant, del lloc on plantariem la tenda: l'any passat férem estada aprop del sobreixidor de l'estany, enguany ho fariem doncs, a un magnífic planell anterior a l'estany i a la vora esquerra del riu, en unes clarianes de bosc que semblen talment a propòsit per acampar. Vàrem tenir no poca sorpresa al trobar aquell formós indret brut i mal deixat. Pocs dies feia, que havien aixecat el campament una nombrosa colla de francesos i ho havien deixat en un estat que no sols feia llàstima de mirar sinó que àdhuc hom sentia escrúpol de sojornar-hi. No vull pas dir que tinguessin obligació de deixar-ho tot extremadament net (per obligació no, però per devoció sí); quan menys valia la pena d'enterrar o llençar en lloc apartat els restes, pots de conserves, etc., i no deixar-ho escampat d'ací i d'allà, amb tan poca pulcritut. Llàstima que els qui poden ensenyar-nos la tècnica de la muntanya i les incomparables emocions de les escalades primeres, ens donessin, allí, tant pobres mostres de bon gust i netedat.

Dels environs coneguts de l'estany de Sant Maurici on amb preferència esguardàvem, era vers les altes parets dels Encantats. Mentre posem ajeguts damunt la catifa esmeragdina d'herbei gemat, obirem i endevinem a plaer, amb un plaer incomparable a cap altre plaer, la via d'ascensió que havíem seguit l'any anterior. Llavors fou quan més ens admiràrem de nosaltres mateixos; no en el sentit de les dificultats que presenta mirat des de baix l'itinerari d'escalada realitzat, sinó en el de que no hoguéssim parat esment en la relativa senzillesa d'escalada que presenta el cim dit Oriental per la vessant immediata a llur aresta N. Al collet en l'enforcadura dels dos cims, un xic arrambats al més alt, dit Occidental, s'hi destaquen les dues agulles de pedra o «gendarmes» que han donat nom a la regió i que semblen talment dos gegants que reposen de llur escalada al cim. La llegenda n'anomena «els dos cassadors encantats». Oh impenitents cassadors descreguts que com a càstig i per mancament als vostres deures religiosos en dia de festa us han regalat un setial admirable en aquest recó de Paradís!

Amb calma preparàrem sopar i ens entregàvem al somni i descans, quan tot just apuntaven les llumenetes tremoloses dels estels empaitant les morades clarors de la posta.

Dia 21.—Deixàrem, com de costum, al campament, la majoria dels estres, car ens emportàrem; un petit crostó,—tristoi record del pa dels dies anteriors,—restes de fruites seques, la corda, l'aparell fotogràfic i els piolets. L'esmorzar d'aquell dia fou essencialment líquit, doncs el pa hi era modestament representant en minses engrunes resseques. Per damunt de les altes carenes s'hi obiren les primeres clarors matinals; l'estany dorm quietament al peu de la boscúria i les remors cançoneres dels torrents torben i musiquen l'emotiva quietud d'aquell matí serè i prometedor d'esplèndida jornada. Per no haver de revoltar l'estany i anar a començar el camí a l'entrada de la vall de Monestero, travessem la corrent del riu, davant mateix del campament i enfilem la costa fins a abastar un collet, en la carena que separa la dita vall de la de l'estany de Sant Maurici; llavors un corriol que cal endevinar ara pel boscatge, ara pel tarterar, ens mena planejant a la part esquerra i bon tros amunt de l'exuberant i salvatge vall de Monestero. Al fons es destaca de les esgalabrades carenes el cim ardit del Gran Peguera. Seguint el corriol que munta suaument, som arribats a la pleta i a l'estany de Monestero. La cabana de la pleta està construïda dessota una grossa roca a la part esquerra i aprop de l'estany. Excel·lent lloc per servir de base a les nombroses escalades que poden realitzar-se pels poc coneguts environs.

En amunt obirem la ramada i el pastor; apressem el pas per tal d'aconseguir-lo i això poc treball ens costa, doncs el pastor ens ha atalaiat i s'atura. Es un simpàtic vell escardalenc, d'ulls menuts i vius que dóna bó de tractar-hi. Reservat primerament—cal saber amb qui se les heu—, falaguer després, interessat, de gai parlar i—temptador oferiment que amb recança no podem acceptar perquè els dies disponibles s'acaben—ens convida a sojornar, els dies que volguem, a la cabana de la pleta, tot dient-nos: —«Som enllà perquè pogueu gustar de la llet de les ovelles, però com hi ha món!, de pa no ens en mancarà pas. Mireu—diu—(i mentres va enraonant, s'atura, encalça un roc i el llença furient vers un grup de bestiar que es queda reraçagat) fa tres setmanes que no hi soc estat al poble, i a fe de Déu que no tasto altra

cosa que sopes, però encara tinc, vaja tindriem pa per una setmana més». Li demostrem el nostre agraïment tan bé com sabem i obrim la motxilla per oferir-li també la nostra pobresa: un grapadet d'ametlles, prunes i figues. De primer refusà el modest present nostre però les seves faccions bé ens diuen prou que li plau.—«Bé doncs gràcies, bona gent—ens diu—i on aneu, on aneu?» Li expliquem alguns detalls de l'itinerari de les jornades anteriors i l'intent d'ascendir al cim, tot proper del Peguera.

Ja sé que corro el risc, de que les meves línies no tinguin la força evocadora d'aquella conversa anecdòtica, però em sembla prou substanciosa perquè ho vulgui intentar. És doncs el pastor, que parla:

—«Oh no, no, no us costarà gran treball muntar al bell cim del roc i no us penseu, jo no hi só muntat més que una sola vegada. Es ben clar; quina feina hi tinc jo per llà dalt? Veieu aquell tarterar dessota les dues congestes? doncs haveu d'anar a passar pel dessota; llavors ja veureu el coll; un cop a l'altre banda, llavors rai, bé hi ha prou bella terra per llà, en calçau muntanya amunt i si no us torbeu, a les nou ja podeu ser-hi. I quina dèria d'anar a allí dalt! Ara no recordo bé si fa dos o tres anys, que també hi anaven dos senyors de Barcelona, després tres més, després dos i ara no fa pas gaires dies, hi van anar també una bella colla de francesos que tenien les «cantines» aquí davall a Sant Maurici. Per cert que varen fer algunes coses que no em varen plaure pas gaire. La majoria de la colla, en la que també hi anaven algunes noies, va muntar pel indret que vosaltres seguïu, com tothom, sabeu, però uns quants que devien ser els més ardits, o els més bojos, diria jo, figureu-vos que hi vàren muntar per llà. (I ens deia això tot mostrant-nos dugues canals, cobertes en part de neu acongestada, que ratllen l'estimbat N. del maciu per la vessant de Monestero. Com es pot suposar és un itinerari bon xic difícil realitzat ja l'any 1923 pels senyors Loustalot i Mabillet i darrerament, (1) o sigui la colla a que es referia el nostre pastor, per un grup de la («Section des Pyrenées Centrales du C. A. F.») — Us dic que és perdre el seny això, havent-hi prou bon país per muntar-hi, mireu que cercar el mal passant, el pitjor, que com hi ha Déu, si rellisquen queden esmicolats, es ben bé tenir ganes de prendre

(1) Vegis «Bulletin Mensuel de la Section des Pyrenées Centrales du C. A. F.».—Toulouse Desembre 1926.

mal. Jo me'ls guaitava des d'aquell cap de serrat i encara grataven per dintre d'aquell infern de roca que els seus companys ja eren dalt. Varen trafiquejar amb una corda, es veu que ajudaven algun endarrerit, i si, si, a l'últim mal ca... els f..., varen sortir amb la seval».

Ens acomiadàrem del simpàtic pastor, qui seguí un corriol oposat al nostre i sense cap seriós entrebanc assolírem la collada N. E. de Peguera en la carena entre el cim d'aquest nom i el de Monestero i que separa la vall de Fongueres, la qual davalla directament al poble d'Espot, de la que havem pujat. No és tan bon terreny com suposàvem aquella vessant, ademés l'itinerari de la Soubiron, no el vèiem prou clar; això féu que determinéssim escalar per on ens semblés millor. Vàrem planejar alguns minuts, per dessota les parets estimbades que davallen del cim i a un indret marcadament ratllat per una canal que finia dalt de la cresta, iniciàrem una bella escalada (pecàrem com després veurem en l'itinerari seguit a la davallada, de seguir massa a l'esquerra del cim). Si bé curta i de prèses segures com és costum en les parets de granit, l'escalada per aquell itinerari nostre i fins a abastar la cresta, fou ben dura i delicada. Mig quart més fàcil itinerari, muntant i davallant amb continuats exercicis gimnàstics pels colossals blocs que festonejen l'estimbada carena, fou suficient per arribar al desitjat cim de Peguera. Tampoc hi trobem la llibreta del C. E. de C. sols algunes tarjes indicadores de les darreres ascensions efectuades a les que hi afegim les nostres. Assolit aquell cim, havíem completat el triptic projectat: Como-lo-forno, Colomés i Peguera, altius gegants de granit, miradors incomparables d'aquelles regions germanes.

Acaronats per un ventitjol suau i fresc, el sol ardent d'agost, donava bó de rebre'l dalt d'aquell desballestament de blocs gegantins, tot fruint-hi de una delitosa i extensa visió. Per damunt dels estanys de Capdella, que s'estenen als peus, a tocar, s'aixeca boterut i pesat el maciu de Montseny de Pallars, situat en la carena que separa la vall del Flamisell de la del Noguera Pallaresa. Els estanys de Fongueres, a l'altre vessant presenten també un bell conjunt i solitaris en mig de la boscúria són ben obiradors el de Monestero i el de Sant Maurici. Enlla del Coll S. O. les puntes de Mar i el punxagut cim de Subenulls. Colomés i Como-los-Pales, fites monumentals de les altes vessants de la vall de Sant Nicolau, i altres cims i muntanyes que farien llista inacabable, tot en bell conjunt, tot geganti, admirable.

Convençuts de que la via d'ascensió seguida no era pas la normal vàrem tenir molt interès a explorar minuciosament les diferents vessants per tal de fer-nos càrrec del millor i del pitjor itinerari. El més fàcil, és per la vessant de Capdella, i pujant de Monestero si hom vol seguir-lo, no cal pas anar a revoltar pel coll N. E., com detalla la Guide Soubiron, i trascollar a la vessant de Capdella, sinó, que hom pot embesbir directament la tartera cap al coll S. O. que comunica amb Capdella i llavors seguir fàcilment fins al cim. El difícil, ja l'havem dit, és pel estimbat N. i altre itinerari, regular, més aviat senzill, és el que seguirem a la davallada per dirigir-nos a l'esmentat coll N. E. Lleugerament a l'esquerra del cim i en direcció al dit coll, arrenca una oberta canal que fineix al peu d'unes congestes, no cal doncs res més que anar davallant aprofitant les prèses segures dels cantells vius dels rocs i en 20 minuts, o poc més, hom hi pot arribar. Una vegada arribats allí, seguirem a l'inversa el camí de pujada per la vall de Monestero. Breument ens aturem a l'estany, tot contemplant el fàcil itinerari d'escalada que presenta el cim Occidental dels Encantats, per aquell indret. Altra volta represa la marxa davallem, per entre mig dels pins i avets gegantins que branden calmosament llurs branques de verd lluent al bes del sol. A quarts de dues tornàvem a ésser al campament; férem apètitós repàs, amb la cooperació dels queviures sobrants que calia liquidar i a pas lent, poc a poc, aturant-nos a cada pas amb vera recança d'haver d'abandonar aquells formosos indrets—ara com ara, dels coneguts, els que més ens plauen del Pireneu—, anàrem seguint el camí vers el poble d'Espot i d'allí a la Guingueta, on finí l'excursió de muntanya i la jornada.

Dia 22.—Per quarta vegada havíem fet ja el mateix itinerari de retorn a casa per Tàrraga, no cal dir doncs que ens interessàrem per seguir, el que per Lleyda, també podríem arribar al vespre a Terrassa. Aixís poguérem admirar el formós pas de Terradets; Congost que ha obert el Noguera Pallaresa en els capriciosos penyalars del Montsec, alguns poblets arredosats al peu d'aquella feixuga carenada, la renomada ciutat de Balaguer i la plana feconda que rega el Segre.

I. SUANA I PICANYOL.

Crònica

EXCURSIONS FETES.—S'han realitzat les oficials anunciades en la Fulla i a més particularment se'n han organitzat de molt diverses, entre les quals esmentarem:

—Una a Montserrat amb ascensió als Ecos. Altra de *camping* amb ascensió al Turó del Gorro Frigi.

—Altra a Berga, L'Estany, Peguera i Pont de Reventí, en les festes de Tots Sants.

—Altra a Matagalls i Poble del Montseny.

—Altra a Perpinyà, Vilafranca, Fillols, Canigó i Vernet les Bains.

—Altra a La Vall de Mura amb ascensió al Cavall Bernat de la Vall.

—Altra amb ascensió a Les Castellasses i Cavall Bernat.

—Altra a Santa Coloma de Queralt, Guimerà, Vallbona de les Monjes i Bellpuig.

Reproduccions dels retaules de Sant Pere.—Hem d'assenyalar l'adquisició que ha fet el Centre d'una excel·lent col·lecció completa de fotografies reproduint els retaules romànics de les Esglésies de S. Pere.

Secció d'Atletisme.—El dia 8 del passat mes de desembre es portà a terme l'excursió projectada a Tarragona, accedint a la invitació curada pel Club Gimnàstic d'aquella població.

Contràriament al dia 31 d'octubre, en el què va tenir de suspenses a causa de la pluja, aquesta vegada lluí un dia esplèndid. Els directius del Club tarragoní es desvetllaren per atendre als excursionistes terrassencs per quin motiu l'estança a Tarragona resultà en extrem agradable.

A la tarda tingué lloc en el magnífic camp d'esports del Club Gimnàstic, el matx d'Atletisme entre aquella entitat i la nostra Secció, festival que resultà un èxit essent presenciat pel Baró de Coubertin. La victòria fou favorable als tarragonins per 33 a 22 punts.

IV CAMPIONAT LOCAL DE CURSA A PEU - VOLTA A TERRASSA.—19 desembre 1926 - *Organització de la cursa.*—Un èxit sorollós coronà aquesta cursa. Més de cent atletes prengueren part en aquesta ja tradicional cursa. Nombrosíssim públic omplenava tot el circuit i tributava entusiastes aplaudiments als coratjosos atletes, que feren una magnífica exhibició, filla dels constants entrenaments a què es dediquen.

Una millora notable tant en els concursants com en els espectadors notàrem enguany. I és que uns i altres han millorat quelcom en el sentit del bon esport. Ens referim a què els atletes saben que fer esport no vol dir arribar primer. Molts llüïren perfectes estils, entrant frescament a la meta. El públic, compenetrat de l'interès i esforç posat per tots els participants, no regatejà els aplaudiments a tots els concursants al acabar la cursa.

Les dades oficials són les següents:

<i>Inscrits:</i>	Juniors i Seniors	65	—	Neòfits:	41	Total:	106	
<i>Participants:</i>	>	>	54	—	>	35	>	89
<i>Classificats :</i>	>	>	52	—	>	33	>	85

Classificacisns: { *General:* Pere Arbulí del R. C. D. Espanyol.
Juniors i Seniors { *Local:* Andreu Meca de la S. d'A. del C. E.

Neòfits: General i Local.—Antoni Meca de la S. d'A. del C. E.

Per equips de cinc concursants.—1, A. E. Tagamanent, 27 punts.—2, R. C. D. Espanyol, 94 punts.—3, U. S. de Sans, 108 punts.—4, C. E. C. Bages, 128 punts.—5, Gràcia F. C., 130 punts.—6, C. D. Europa, 140 punts.

Secció d'Esports de Neu i d'alta Muntanya.—S'han fet les anuncies excursions següents: La de pràctiques skis a Luchon en els dies de Nadal. Excursió a Núria amb pràctiques, car el concurs projectat no pogué celebrar-se per manca de neu i es celebrarà el dia 27 de febrer a La Molina.—La excursió a Cèllechs amb assistència de 8 socis: Ademés varis socis han anat diverses vegades a la Molina per skiar.

—Altra a Montserrat amb travessa des del Collet del Camell al cim de S. Geroni, seguint el nou itinerari desbroçat per la secció d'Esport de Muntanya del C. E. de C., amb motiu de celebrar-hi l'excursió del Cinquantenari.

Junta Directiva.—Per renúncia del company En Joan Benet, qui ha de complir les obligacions militars, ha passat a ocupar el càrrec de secretari En Lluís Sarlé, en qui confiem trobar un element d'activitat i abnegació com el que ara s'ha vist precisat a deixar el càrrec.

Biblioteca.—Hem adquirit «*Manual d'Excursionisme*» d'En J. M. Batista i Roca i «*Caceres a l'Africa tropical*» de J. M. Rubió i Tuduri.

—S'han rebut les publicacions de canvi acostumades.

—A més ha entrat el volum *Botànica* de la *Història Natural* de la casa Gallach, i hem rebut el vol. XIV de «*Anales del Instituto Nacional de 2.ª Enseñanza de Valencia*».

Conferències.—El dia 17 de desembre donà una conferència Mn. Josep Palomer parlant sobre «De la grandesa i de l'espiritualitat del Monestir de Poblet» i el dia 14 de gener una altra el Dr. Sallent, amb el tema de «Les beceroles».

—Aquestes conferències han estat ressenyades apart.

—Actualment hi ha anunciades les següents: «El ressorgiment comarcal» per J. M. Batistà i Roca i «Com es fa un diari» per Manuel Basas, alguna de les quals s'haurà ja celebrat al sortir aquesta publicació.

Colecció de fotografies de Sant Llorenç.—Pel conegut i notable fotògraf paisatgista, en Zerkowitz s'està preparant l'edició d'una interessant colecció de fotografies de Sant Llorenç del Munt. Com a concessió especial, únicament els socis d'aquest Centre, beneficiaran d'un preu reduïdíssim. Així mateix aquesta rebaixa, s'entén per totes les demés fotografies, de Montserrat, Montseny, Pireneu, Garraf, Barcelona etz., editades per dit senyor. Els consocis En Josep Datzira i En I. Suana, tots els dimarts i divendres, al local del Centre, cuidaran de prendre les comandes.

FULLA D'EXCURSIONS

FEBRER 13

Visita al Temple de la Sagrada Família de Barcelona (aplaçament)

Sortida a les 8 per F. C. de Catalunya.—Vocal, P. Sala.

FEBRER 20

Excursió a Vaquerisses

Passant pel camí Vell i tornada per l'estació de Monistrol.—Vocal, J. Palau.

FEBRER 25 A 3 MARÇ

Excursió a CHAMONIX i SUISSA

Vocal, Antoni Dalmases.

FEBRER 27**Excursió a LA MOLINA**

Organitzada per la Secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya, per tal de celebrar-hi el Campionat Social de skis. (aplaçament).

MARÇ 6**Excursió al PARC DE MONTJUIC**

Organitzada per la Secció de Fotografia.—Vocal, Jaume Riera.

MARÇ 13**Visita a les Esglésies romàniques de Sant Pere**

Visitant les obres de restació, que alguns membres de la Junta de Museus, tindran la gentilesa de explicar.—Sortida a dos quarts de 4, del Centre.

MARÇ 19 I 20**Excursió a la SERRA DEL CADÍ**

Vocal, J. Torres.

MARÇ 27**Excursió al Montcau, Font del Forat i La Mata**

Vocal, Manuel Closa.

ABRIL 3**Excursió a Montserrat: Itinerari de Coll de Porc a Sant Joan, pels Ecos i Sant Geroni**

Vocal, I. Suana.

ABRIL 10**Excursió-visita al Bosch de Can Feu, a Sabadell**

Organitzada per la Secció de Fotografia.—Vocal, R. Altayó.

NOTA: *Per a tota classe de detalls relacionats amb aquestes excursions, feu la mercè de passar pel Centre el divendres al vespre, anterior a llur celebració.*

NORD 22
TEL. 5830
TERRASSA

FÀBRICA DE TEULES

TEULES

TEULES PLANES

tipus MARSELLA, marca

**Segués,
Donadeu i C.^a**

DESPATX: Font-vella, núm. 1

Telèfon, 6137

FÀBRICA: Sant Marian, 193

Telèfon, 6085. - TERRASSA

Garantim la porositat, resistència i color vermell

Garatge MUNTANER I LLONCH

Agents dels tan acreditats autos "CITROËN"

amb gran stock de peces de recanvi, venda d'olis, grasses, benzina.
Taller de reparacions. - Lloguer d'autos per a tots els punts.

Garatge: Passeig, 5. Tel. 5603. - Pupil·latge: Mitjà Passeig. Tel. 6500

Gran stock de peces FORD lleghimes, el més assortit de Terrassa

Casa Marquès

Altes novetats per a Senyora

Carrer de St. Pere, 35. - Telèf. 5927

FUSTERIA, EBANISTERIA
Restauració de Mobles
— DE —

Manuel Perarnau

Plaça Mn. Jacinto Verdaguer, n.º 24
TERRASSA

JOSEP MACIAS I MARIMÓN

En panyos, sempre el més nou

RAVAL (enfrent el Mercat)
Telèfon, 6298

CAMISERIA VACARISAS

Camises per a excursionista

Font-vella, 4 i 6. - Telèfon. 5993

BAR TERRASSA - RESTAURANT

Acuradíssim servei de Restaurant a la
carta i cuberts. - Preus econòmics. -
Salons reservats. - Licors, Vins, Xam-
pany de marca

RAVAL, 27 I 29 :: TELÉFON. 6647

Tintoreria Vda. Castelló

Rentats al sec, Tenyits, Planxats al vapor a diari. -

Colors sòlids a la mostra. - Negres per a dols,
a les 10 hores. - Secció especial de destacats.

Nord, 25. - Telèf. 5934. - Sucursal: Rutlla, 40

MOTOS "MATCHLESS"

TOTS MODELS, DES DE 1.750 PESSETES

Representant
per l'Espanya:

J. M. GIRALT

Rmbla. Egara, 209-211

:: TERRASSA ::

LLANES I SEDES. - Fils d'estam,
metxes, astracan, etc., per a tota
classe de labors.

Llanes especials per a gerses
i mltjons d'esport

Casa Castañé

Plaça Mn. Jacinto Verdaguer, 8

Garatge Cervantes

TALLER DE REPARA-
CIONS D'AUTOMOBILS

Automòbils «HISPANO-SUIZA»
Accessoris, olis i grasses

Francesc Devant

Cervantes, 127. - Telèfon 6491
TERRASSA

Tots els qui volen adquirir un bagatge educatiu, ràpid en
FRANCÉS, REFORMA DE LLETRA, COMERÇ,
CÀLCULS ABREVIATS, ORGANITZACIÓ COMPTABLE
acudeixen a la

ACADEMIA FUSTER (RASA, 19)

i l'èxit és segur.